

DĒL GYVENAMŪJŲ NAMŲ STATYBOS IŠVYSTYMO TARYBŲ SAJUNGOJE

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimą vystyti gyvenamųjų namų statybą TSR Sąjungoje. Nutarime pažymima, kad Tarybų valdžios metais bendrasis gyvenamųjų namų fondas miestuose ir miesto tipo gyvenvietėse padidėjo 3,7 karto. Tačiau, sakoma nutarime, pramonės statybos tempai šalyje iki pastarojo laiko pralenkdavo gyvenamųjų namų statybą. Dėl greito gyventojų skaičiaus augimo ir pirmenybinio pramonės vystymosi, būtų problema, nepaisant nepalaujamai didėjančios gyvenamųjų namų statybos apimtys, vis dar tebėra viena aštriausių problemų.

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba yra tos nuomonės, kad šiuo metu toliau vystyti gyvenamųjų namų statybą, kuri turi visaliaudinės reikšmės, yra vienas svarbiausių uždavinių, iškilusių visiems partijai, tarybiniais, profsąjungų, ūkio organams, visai tarybinei liaudžiai. Gyvenamųjų namų statybos planas šestajam penkmečiui, nubrėžtas TSKP XX suvažiavimo direktyvose, turi būti ne tik įvykdytas, bet ir viršytas.

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba yra tos nuomonės, kad šiuo metu sudarytos reikiamos sąlygos gyvenamųjų namų statybai toliau plėsti ir išskleisti uždavinį — trumpiausiu laiku žymiai padidinti butų fondą, kad per artimiausius 10—12 metų šalyje būtų padarytas galas butų trūkumui.

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų

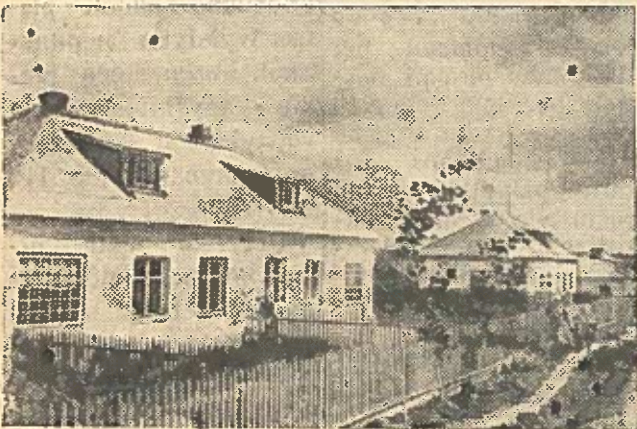
Taryba nutarė: nustatyti valstybinės gyvenamųjų namų statybos apimtį 1956—1960 metais gyvenamųjų namų atidavimo naudoti srityje—215 milijonų kvadratinų metrų bendro ploto, palyginti su 205 milijonais kvadratinų metrų, numatytų TSKP XX suvažiavimo direktyvomis, jų tarpe: 1957 metais—34 milijonus kvadratinų metrų, 1958 metais—42 milijonus kvadratinų metrų, 1959 metais—51 milijoną kvadratinų metrų ir 1960 metais—60 milijonų kvadratinų metrų.

Nutarime taip pat nurodoma, kad gyvenamųjų namų statybos apimtį miestuose, darbininkų gyvenvietėse, mašinų-traktorių stotyse, tarybiniuose ūkiuose ir miškų pramonės ūkiuose gyventojų lėšomis ir valstybės kredito pagalba turi padidėti per penkmetį iki 113 milijonų kvadratinų metrų. Gyvenamųjų namų statybos apimtį kolūkiuose ir kaimo inteligentijos jėgomis turi padidėti nuo 2,3 milijono namų 1951—1955 m.m. iki 4 milijonų namų 1956—1960 metais.

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba pritaria Gorkio miesto ir kai kurių kitų miestų pramonės įmonių ir organizacijų darbininkų ir tarnautojų iniciatyvai statyti gyvenamuosius namus savo jėgomis, nes ji pradėjo visos liaudies judėjimą už kuo greičiausių butų sąlygų pagerinimą ir yra didelio socialistinio sąmoningumo pavyzdys.

Nutarime nurodomos priemonės, kurias įgyvendinus, turi būti įvykdytas statybos planas.

Namai darbininkams

Didelė gyvenamųjų namų statyba vyksta Volokolmsko (Maskvos sritis) rajone. Gyvenamieji namai statomi Lenino vardo audinių fabriko, Porochovo linų fabriko, Volokolmsko ir Čismensko MTS, plytų gamyklos, daugelio tarybinių ūkių ir kitų organizacijų darbininkams ir tarnautojams.

Nuotraukoje: nauji gyvenamieji namai Porochovo linų fabriko darbininkams.

J. Jegorovo (TASS) nuotr.

VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĖSI!

De Spalio VELIAVA

LKP ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Rokiškis, 1957 m. rugpjūčio mėn. 8 d., ketvirtadienis

Nr. 62 (1598) ♦ Eina nuo 1944 metų ♦ Kaina 15 kap

Artimiausiais metais pavysime JAV pagal mėsos, pieno ir sviesto gamybą vidutiniškai vienam gyventojui Lietuvos TSR žemės ūkio darbuotojų SOCIALISTINIAI ĮSIPAREIGOJIMAI

Lietuvos TSR kolūkiečiai ir kolūketės, MTS ir tarybinių ūkių darbuotojai, žemės ūkio specialistai, visi darbo žmonės su dideliu entuziazmu sutiko uždavinį, kurį išklėdė TSKP Centro Komitetas—artimiausiais metais pavyti Jungtines Amerikos Valstybes pagal mėsos, pieno ir sviesto gamybą vidutiniškai vienam gyventojui.

Mes suprantame, kad mėsos, pieno ir kitų žemės ūkio produktų gamybos didinimas bus naujas mūsų respublikos indėlis toliau stiprinant Tarybų šalies ekonominę gerovę ir esame kupini pasiryžimo įnešti savo prideramą indelį į šio milžiniško uždavinio išsprendimą.

Įgyvendindami TSKP XX suvažiavimo istorinį nutarimą, Lietuvos kolūkiečiai, MTS ir tarybinių ūkių darbuotojai, darbo žmonės atkakliai kovoja už tai, kad būtų smarkiai padidinta žemės ūkio produktų gamyba, ir šioje srityje pasiekė pirmuosius laimėjimus. Per praėjusius šešis 1957 metų mėnesius mėsos gamyba padidėjo kolūkiuose—146 procentais, tarybiniuose ūkiuose—116 procentų ir pieno—kolūkiuose 75 procentais, tarybiniuose ūkiuose—41 procentu palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu. Toks mėsos, pieno ir kitų gyvulininkystės produktų gamybos augimas įgalino pirma laiko įvykdyti pirmajame pusmetyje šių produktų paruošų bei supirkimų valstybinį planą. Pristatyta ir parduota valstybei 15 tūkstančių tonų mėsos, 74 tūkstančiais tonų pieno ir 8,2 milijono kiaušinių

(Nukelta į 2 psl.)

L IETUVOS TSR Statistikos valdyba susumavo respublikos liaudies ūkio išvystymo plano per pirmąjį 1957 metų pusmetį vykdymo rezultatus.

Paskelebtame Statistikos valdybos pranešime sakoma, kad Lietuvos TSR darbo žmonės, vykdydami TSKP XX suvažiavimo direktyvas dėl šeštojo penkmečio plano liaudies ūkiui išvystyti, 1957 metų pirmajame pusmetyje pasiekė naują pramonės, žemės ūkio, transporto, kapitalinės statybos, prekių apyvartos, kultūros bei sveikatos apsaugos pakilimą.

Pirmojo pusmečio bendrosios produkcijos gamybos planą visa Lietuvos TSR pramonė įvykdė 109 procentais.

Vilniaus mieste pramonės bendrosios produkcijos gamybos planas įvykdytas 104 procentais, Kauno mieste—106 procentais, Klaipėdos mieste—105 procentais, Šiaulių mieste—112 procentų, Panevėžio mieste—124 procentais.

Birželto mėnesį per-

DŽIUGINANTYS PASIEKIMAI

tvarkytas pramonės valdymas, organizuota Lietuvos TSR Liaudies ūkio taryba, kuriai perduotos pagrindinės respublikos pramonės įmonės.

Liaudies ūkio tarybai perduota pramonė įvykdė pusmečio planą 109 procentais, tame skaičiuje kuro pramonės valdybai perduotos įmonės—125 procentais, statybinių medžiagų pramonės valdybai perduotos įmonės—112 procentų, mėsos ir pieno produktų pramonės valdybai perduotos įmonės—147 procentais ir t. t. Respublikinių ministerijų bei žinybų pramonės bendrosios produkcijos gamybos planą įvykdė 111 procentų, vietinių Darbo žmonių deputatų tarybų pramonė—106 procentais.

Visos respublikos pramonės bendroji produkcija 1957 m. pirmajame pusmetyje padidėjo, palyginti su 1956 metų pirmuoju pusmečiu, 23 procentais, tame tarpe Lietuvos TSR Liaudies ūkio tarybai perduotos pramonės bendroji pro-

dukcija padidėjo 24 procentais.

1957 metų pirmajame pusmetyje toliau didėjo sunkiosios pramonės produkcijos gamyba. Padidėjo durpių gamyba, elektroenergijos, garo turbinų, metalo piovimo staklių, apšildymo katilų ir radiatorių, statybinių plytų, cemento, surenkamųjų gelžbetoninių dirbinių ir kt.

Padidėjo taip pat plautaus vartojimo pramonės ir maisto prekių gamyba.

Svarbiausių pramonės produkcijos rūšių gamyba 1957 metų pirmajame pusmetyje padidėjo palyginti su 1956 metų pirmuoju pusmečiu taip: elektros energija—18 procentų, durpės—15, elektros skaitikliai—38 procentais, drenavimo vamzdžiai—91 procentu, surenkamosios gelžbetoninės konstrukcijos ir detalės—74 procentais, popierius—6, baldai—20 procentų, dviračiai—30, kojinių bei puskojinių gamyba—14, baltinių trikotažas—20, viršutinis trikotažas—12, mė-

DERLIAUS NUĖMIMO BARUOSE

★ ★
Pabaigtuvės

Šaunių talkininkų sušilaukė praėjusį pirmadienį „Pilies“ kolūkio žmonės. Į talką rugių kirsti atvažiavo šefai—Rokiškio komunalinio ūkio skyriaus dirbantieji.

Talkininkų padedami pirmieji kolūkyje tą dieną rugiapiūtę užbaigė II laukininkystės brigados kolūkiečiai. Pabaigtuvių vainikais buvo apvainikuoti kolūkio pirmininkas drg. Paliulis

ir brigadininkas drg. Vaitkevičius.

Artėja rugiapiūtė prie pabaigos ir kitose brigadose. Bet darbymetė dar nesibaigė—reikia vežti rugius, pradėti kūlimą, o ir vasarą jus jau dalgio laukia.

—Išsėmės žiemą,—kalba kolūkiečiai.—O dabar dirbti reikia. Darbymečio diena visus metus maitina.

P. Kaušakytė

PER SAVAITĘ

Šauniai padirbėjo „Lenino keliu“ kolūkio I laukininkystės brigados, kuriai vadovauja komunistas Liudvikas Viltimas, žmonės. Rugius čia kirto viena kertamoji, dvi pritaikytos šienaplovės ir šeši vyrai su dalgiais. Į darbą įsijungė ne tik darbingi brigados žmonės, bet ir seneliai bei paaugliai. Ypač gerai dirbo pritaikytos šienaplovės vai-

ruotojas Kazys Šinkūnas, seniausios brigados moterys Veronika Čypienė, Elena Bernotienė ir kiti kolūkiečiai. Ir štai įtempto darbo rezultatai: 84 ha rugių brigada nukirto per savaitę laiko.

Ne kiek nuo pirmosios brigados atsilieka ir kitų brigadų žmonės. Rugiapiūtė kolūkyje artėja prie pabaigos.

J. Šikšnius

Linarūtę pradėjo... talkininkai

Įtemptos dienos dabar „Jaunosios gvardijos“ kolūkio žemdirbiams: dar nespėjo nukirsti rugių, o jau pabalos vasarą, rautini linai. Ypač sunku visur suskubti III laukininkystės brigados kolūkiečiams: čia ir rugių daugiau pasėta, ir linai anksčiau pribrendo. Laimė, kad kolūkiečiams į pagalbą praėjusį pirmadienį atėjo še-

fai. Beveik 100 Panemunėlio linų apdirbimo fabriko darbininkų atvažiavo padėti rauti linų. Kol kolūkiečiai kirto rugius, talkininkai III brigadą nurovė beveik 6 hektarus linų.

—Gera! padirbėjo talkininkai,—džiaugė brigadininkas Bernotas.—Ačiū jiems!

V. Šakalienė

sos gamyba—133 procentais, dešrų gamyba—58, nenugriebto pieno produkcija—60 procentų, žuvies sugavimas—26 procentais.

Darbo našumas visoje pramonėje ir Liaudies ūkio tarybai perduotoje pramonėje palyginti su 1956 metų pirmuoju pusmečiu padidėjo 13 procentų.

Įvykdytas valstybinės pramonės prekių produkcijos savikainos planas. Viršplaninė lėšų ekonomija per pusmetį sudarė 20 milijonų rublių.

Žymūs laimėjimai pasiekti ir žemės ūkyje. Kolūkiai ir tarybiniai ūkiai viršijo vasarinių kultūrų sėjos planą. Pakilo žemdirbystės agrotechnika.

Respublikos kolūkiečiai, MTS ir tarybinių ūkių darbuotojai pradėjo socialistinį lenktyniavimą už tai, kad būtų sėkmingai įvykdytas Tarybų Sąjungos Komunistų partijos iškeltas uždavinys—artimiausiais metais pavyti Jungtines Amerikos Valstybes pagal mėsos, pieno

(Nukelta į 2 psl.)

Lietuvos TSR žemės ūkio darbuotojų SOCIALISTINIAI ĮSIPAREIGOJIMAI

(Atkelta iš 1 psl.)

daugiau, negu per tokį pat 1956 metų laikotarpį. Dabar respublikoje plačiai išsivystė socialistinis lenktyniavimas už smarkų gyvulininkystės produktų gamybos padidinimą, kad šiemet pirma laiko būtų įvykdyti mėsos, pieno, kiaušinių ir kitų žemės ūkio produktų paruošų bei supirkimų valstybiniai planai.

Atsakydami į mūsų šlovingosios Komunistų partijos raginimą, žemės ūkio darbo žmonės, apskatėlavę savo galimybes ir rezervus, prisirišė socialistinius įsipareigojimus 1961 metais padidinti mėsos gamybą palyginti su 1956 metais kolūkiuose penkis kartus, tarybiniuose ūkiuose keturis kartus, 1960 metais pieno gamybą kolūkiuose padidinti 3,4 karto, tarybiniuose ūkiuose 2,4 karto ir užtikrinti, kad visame žemės ūkyje šimtui hektarų žemės ūkio naudmenų 1957 metais būtų gauta 50 centnerių gyvo svorio mėsos, 1960 metais — 85 centneriai ir 1961 metais 100 centnerių, pieno 1957 metais 325 centneriai ir 1960 metais 426 centneriai.

Toks gamybos padidėjimas įgalins 1961 metais gauti mėsos po 105 kilogramus ir 1960 metais pieno po 630 kilogramų vidutiniškai vienam gyventojui. Gamyklose 1960 metais sviesto bus pagaminta po 6 kilogramus vidutiniškai vienam gyventojui.

Didesnius įsipareigojimus mėsos ir pieno gamybai padidinti prisiriša Kapsuko, Dotnavos, Zarasų, Joniškio, Kalvarijos, Kėdainių, Pasvalio, Skuodo, Troškūnų, Šakių, Šalčininkų, Švenčionių rajonai, kurie įsipareigojo 1961 metais 100 hektarų žemės ūkio naudmenų visame žemės ūkyje pagaminti nuo 105 iki 115 centnerių mėsos ir nuo 500 iki 680 centnerių pieno.

Mūsų sąlygomis svarbiausias rezervas mėsos gamybai didinti yra kiaušinių ūkių. Iki 1961 metų numatoma kiaušienos lyginamąjį svorį padidinti iki 70 procentų bendros mėsos gamybos.

Išsivystę visų reikalingų priemonių artimiausiu laiku padidinti mėsos gamybą peninti ir įganant galvijus, toliau didinant avių skaičių ir veisiant vandeninius paukščius. Daugelis respublikos kolūkių ir tarybinių ūkių kaip reikiant pradėjo plėsti vandens telkinius, juos tvarkyti, kad artimiausiais metais galėtų duoti šaliai daugiau vertingos paukštienos.

Sėkmingai įvykdyti prisiimtus įsipareigojimus neįmanoma nepakėlus visų žemės ūkio šakų, visų pirma nepadidinus grūdų, bulvių, pašarinio lubino, kukurūzų ir kitų pašarinių kultūrų gamybos, neišplėtus daugiamečių žolių ir daugiamečių kultūrinių ganyklų plotų. Šiemet kolūkiams padidino bulvių pasėlius daugiau kaip 17 procentų, per artimiausius 3—4 metus mes numatome beveik dvigubai padidinti bulvių pasėlių plotus ir smarkiai pakelti šios vertingos kultūros derlingumą. Daugiamečių žolių šienaujamas plotas jau šiemet padidėjo palyginti su 1956 metais daugiau kaip 35 procentais. Kiekviename kolūkyje ir tarybiniame ūkyje iškeltas uždavinys — artimiausiais metais sudaryti kultūrinę ganyklą, daugelis kolūkių ir tarybinių ūkių jau turi geras kultūrinę ganyklas gyvuliams.

- I. BAJORIŪNAS — Dotnavos rajono vykdomojo komiteto pirmininkas,
- P. DOBROVOLSKIS — Kapsuko rajono vykdomojo komiteto pirmininkas,
- V. DOROFIEJEVAS — Zarasų rajono vykdomojo komiteto pirmininkas,
- I. GURSKIS — Lietuvos KP Šakių rajono komiteto sekretorius,
- I. IVANOVAS — Lietuvos KP Švenčionių rajono komiteto sekretorius,
- A. JAKAS — Lietuvos KP Zarasų rajono komiteto sekretorius,
- T. JANČAITYTĖ — Lietuvos KP Kėdainių rajono komiteto sekretorius,
- V. KATEIVA — Lietuvos KP Joniškio rajono komiteto sekretorius,
- P. KARALIŪNAS — Kalvarijos rajono vykdomojo komiteto pirmininkas,
- A. KUDULAS — Pasvalio rajono vykdomojo komiteto pirmininkas,
- M. MIKALAIŠKAS — Lietuvos KP Dotnavos rajono komiteto sekretorius,
- J. NOVICKAS — Lietuvos KP Pasvalio rajono komiteto sekretorius,
- J. PETKEVIČIUS — Lietuvos LKJS sekretorius,

Ypatinę dėmesį skirsime kukurūzams, atkakliai kovosime už gausių šios kultūros derlių išauginimą.

Šiuo metu kolūkiečių, mašinų-traktorių stočių ir tarybinių ūkių darbuotojų, žemės ūkio specialistų, tarybinių ir partinių organų darbuotojų pastangos sutelktos pašarų ruošimui, pasirėngimui nuimti derlių ir jo nuėmimui.

Prisimindami, ką mums reikės nuveikti gausinant gyvulininkystės produktus 1958 metais, jau dabar kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose vystomi dideli durpių ruošimo ir išvežimo į laukus darbai, organizuojamas durpių kasimas kraikui. Ruošiami plotai žiemkenčių sėjai taip, kad žiemkenčiai būtų pasėti gerai įdirbtuose ir patreštuose plotuose trumpais terminais ir kad būtų gautas gausus derlius. Kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose statomi gyvulininkystės pastatai visuomeniniams gyvuliams, plačiu mastu mechanizuojamos gyvulininkystės fermos.

Dirbdami visą organizatorinį darbą kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose gyvulininkystės produktų gamybai padidinti, mes ypatingą dėmesį skirsime atsiliekantiems kolūkiams ir tarybinėms ūkiams, kad artimiausiu metu būtų likviduotas atsilikimas ir kad jie būtų pakelti iki pirmaujančių lygio.

Tuo metu, kai Tarybų Sąjungos Komunistų partija deda didžiules pastangas kaip galima greičiau pasiekti, kad būtų žymiai pakelta tarybinės liaudies materialinė gerovė ir kultūrinis lygis, antipartinė Malenkovo, Kaganovičiaus ir Molotovo grupė atkakliai laikėsi senų, atgyvenusių darbo formų bei metodų, atitrūko nuo partijos ir liaudies gyvenimo, priešinosi partijos linijai — liaudies linijai. Lietuvos darbo žmonės vieningai pritaria nutarimui, kurį priėmė TSKP CK birželio Plenumas, rūščiai pasmerkęs ir nubaudęs atsilikėlius, mėginčius sukliudyti mums sėkmingai spręsti iškelto uždavinio.

Mes, respublikos žemės ūkio darbuotojai, partinių ir tarybinių organų darbuotojai, matome, kaip pastaruoju metu nenukrypstamai auga mūsų kolūkiams ir tarybinėms ūkiams, kaip stiprėja ir vystosi jų visuomeninis ūkis, nuolat gerėja kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų materialinis ir kultūrinis gyvenimas. Matome ir jaučiame, kaip labai rūpinasi ir kokį dėmesį skiria TSKP Centro Komitetas ir Sąjunginė vyriausybė Lietuvos TSR žemės ūkio kėlimui.

Su didžiu džiaugsmu Lietuvos kolūkiečiai, darbininkai ir tarnautojai sutiko TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimą „Dėl privalomųjų žemės ūkio pristatymų valstybei iš kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų ūkių panaikinimo“. Tai rodo nenuilstamą Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės rūpinimąsi tarybinės liaudies materialinės gerovės kėlimu.

Lietuvos darbo žmonės užtikrina TSKP Centro Komitetą ir Tarybinę vyriausybę, kad dar su didesne energija ir pasiaukojimu kovos už tolesnę žemės ūkio pakilimą ir skirs visas jėgas tam, kad būtų įvykdyti prisiimti socialistiniai įsipareigojimai padidinti žemės ūkio produktų gamybą.

- A. ROMANOVAS — Lietuvos KP Šalčininkų rajono komiteto sekretorius,
- A. RUČINSKAS — Lietuvos KP Troškūnų rajono komiteto sekretorius,
- A. SNIČKUS — Lietuvos KP Centro Komiteto Sekretorius,
- V. SOKAVIČIUS — Lietuvos KP Kalvarijos rajono komiteto sekretorius,
- M. STAŠKEVIČIUS — Lietuvos KP Skuodo rajono komiteto sekretorius,
- A. ŠVĖGŽDA — Švenčionių rajono vykdomojo komiteto pirmininkas,
- M. ŠUMAIŠKAS — Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininkas,
- F. ŪTARA — Skuodo rajono vykdomojo komiteto pirmininkas,
- P. VARIAKOJIS — Joniškio rajono vykdomojo komiteto pirmininkas,
- V. VAZALINSKAS — Lietuvos TSR Žemės ūkio ministras,
- P. VALIULIS — Troškūnų rajono vykdomojo komiteto pirmininkas,
- A. VĖBRA — Šakių rajono vykdomojo komiteto pirmininkas,
- L. ŽEČIUS — Lietuvos KP Kapsuko rajono komiteto sekretorius.

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

Kontroliniai postai

Svarbus uždavinys priklausau pirminėms komjaunimo organizacijoms, sprendžiant derliaus nuėmimo klausimą. Prieš keletą dienų šis klausimas buvo aptartas „Nemunėlio“ kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos susirinkime. Komjauniniai iškelė nemažai trūkumų, stabdančių sėkmingą rugiapiūtės eiga kolūkyje. Aštrios kritikos susilaukė kluboskaityklos vedėja Dūnia Kalačiova, pamiršusi tiesiogines savo pareigas — neleidžiamai kovos lapeliai, sienlaikraštis „Kolūkiečio žodis“, nepraktikuojamas garsinis laikraščių skaitymas. Satyrinis sienlaikraštis „Ežys“, kuris pastaruoju laikotarpiu suvaidintų svarbų vaidmenį, kovojant su darbo drausmės laužymu, pasitaikančiais grobstymais, taip pat nebeleidžiamas.

Kolūkio komjauniniai priėjo vieningos išvados, kad rugiapiūtės darbai eina, palyginti, lėtais tempais, o norint sustiprinti pašlijusią darbo drausmę, kolūkio brigadose būtina sudaryti kontrolinius postus, kurių uždavinys — suburti kolūkiečius sėkmingam rugiapiūtės uždavinio.

V. PISKARSKAS
LLKJS RK instruktorius
Rokiškio MTS zonal

DŽIUGINANTYS PASIEKIMAI

(Atkelta iš 1 psl.)

Valstybinės įmonės ir vietinės Tarybos per 1957 metų pirmąjį pusmetį atidavė eksploatuoti daugiau kaip 47 tūkstančius kvadratinų metrų gyvenamojo ploto, arba 17 tūkstančių kvadratinų metrų daugiau, negu per pirmąjį perietų metų pusmetį. Tačiau gyvenamojo ploto atidavimo naudoti planas įvykdytas nepilnais.

Per 1957 metų 6 mėnesius kolūkiuose pagaminta pieno 51 tūkstančiu tonų arba 75 procentais daugiau, negu per tą patį perietų metų laikotarpį. Mėsos gamyba kolūkiuose šimtui hektarų žemės naudmenų per 1957 metų pirmąjį pusmetį padidėjo daugiau kaip du kartus ir tame tarpe kiaušienos — tris kartus palyginti su tuo pačiu perietų metų laikotarpiu. Žymiai padidėjo gyvulininkystės produktų gamyba ir tarybiniuose ūkiuose.

Lietuvos geležinkelis vidutiniško visų krovinių paros pakrovimo 1957 metų pirmojo pusmečio planą įvykdė 107 procentais.

Kapitalinių įdėjimų apimtis iš valstybinio plano išskirtų lėšų padidėjo palyginti su tuo pačiu perietų metų laikotarpiu 31 procentu ir sudarė 620 milijonų rublių. (ELTA).

FELJETONAS

Viskas iš karto

— Kas iš karto ir piauna, ir kulia, ir grūdus valo?
 — Kombainas.
 — O kas iš karto ir piauna, ir grūdus valo, ir vėl juos sėja?
 — Nors beveik atominiame amžiuje gyvename, bet tokių mašinų tikrai dar neturime, — choru atsakys skaitytojai.
 Netiesa! Yra tokios mašinos. Ir sukonstruavo jas ne inžinieriai, ne išradėjai. Ne. Tai — kuklus Rokiškio MTS remontininkų nuopelnas.
 Bet neužbėkime įvykiams už akių, o papasakokime viską iš eilės...
 ...„Pilies“ kolūkio žmonės su nekantrumu laukė svarbiausio talkininko — kombaino. Šiaip ar taip, o mūsų amžiuje nepasigėrėti, kaip kolūkio ralius šis technikos galiūnas šluoja — negražu. Tuo labiau, kad ir sutartyje su MTS užrašyta, jog dalį kolūkio javų turės nuvalyti kombainas.
 Ir kolūkiečiai laukė jo kaip brangaus svečio. Išskyrė rugių plotą — akimi neaprepsi. Nei tau akmenėlio, nei kal-

velės, 16 hektarų rugių bangavo tarsi marios. Pagaliau, atbildėjo ir ilgalauktasis. Pats traktorinės brigados brigadininkas Liepinis nutarė paplaukioti šiuo nuostabiu laivu per aukso jūrą. Kolūkiečiai pasirošė priimti ir vežti į sandėlius išskultus ir išvalytus grūdus.
 Nors kombainas ne pirmą kartą darbuojasi kolūkio laukuose, atsirado žmonių, kurie vėl pradėjo stebėtis:
 — Sakyk tu man, iš karto ir piauna, ir kulia, ir valo!
 — Belieka tik malūnėlių įtaisyti — tada galavil miltai į maišus byrės...
 Vargšai! Jie netgi nepagalvojo, kaip teks jiems stebėtis po kelių minučių!
 Ir štai kombainas pajudėjo... Tiesiog, kaip kinofilme: plaukia sau galiūnas per javų jūrą, rugiai nuolankiai lenkia prieš jį savo varpas, transporteris pagauna nukirstus rugius, velka į kulinio skyrių...
 — O kurgi grūdai? — staiga šuktelėjo vienas kolūkietis. — Kodėl gi

jie nebyra? Gal sugedo kombainas? Gal neiškulia?
 Šoko žiūrėti šiaudų, trynė juos tarp delnų — ne, šiauduose grūdų neliko. Pabandė vėl plauti.
 — Ehė, broliai! — sušuko vėl tas pats kolūkietis. Dabar suprantu! Juk tai ne šiaip sau kombainas, o ypatingas! Tiesa, jis grūdų nemala, bet sėja...
 Naujo Rokiškio MTS remontininkų išradimo buvo atvažlavę pasilūrėti MTS vyr. agronomas drg. Kašuba ir partinės organizacijos sekretorius drg. Stašelis. Nežinia, kaip jie jį įvertino, bet kolūkiečiai yra tos nuomonės, jog nuo kombainų, iš karto plaušančių, kulinčių ir sėjančių grūdus, reikia susilaikyti. Nepraktiška. Štai kodėl stovi be darbo „Pilies“ kolūkyje liūdnas ir nusiminęs remontininkų rekonstruotas kombainas. O kas, jei Rokiškio MTS remontininkai ir kitus kombainus taip pertvarkė?
 Teks tada visus javus dalgiais kirsti...
 V. Šeštokas

MŪSŲ RAJONO ŽMONĖS

ŽINDULIŲ ŠEIMA

1944 metų rugpiūtis. Tik ką praėjo karo audra. Vėl sužė Juodupės vilnionių audinių fabriko cechai. Prie audimo staklių stojo nauji žmonės, o greta jų ir Jonas Žindulis. Anksčiau buvęs mažžemio valstiečio sūnus, Jonas suprato, kad dabar, kada fabrikas yra pačios liaudies rankose, ir jis galės dirbti visų gerovei, savo darbu prisidėti prie mūsų respublikos liaudies ūkio atkūrimo.
 Fabrikas plėtėsi ir augo. Iškilio nauji cechų korpusai. Kartu su jais augo ir Žindulio darbo patyrimas. Pradėjęs eiliniu audėju, šiandien jis jau dirba audimo cecho pamainos pameistrui. Darbas nelengvas — tik spėk sukurti. Bet tai Jonui Žinduliui suteikė dar daugiau energijos, dar daugiau kūrybinio ryžto.
 Visą laiką dirbdamas prie audimo staklių, gabus audėjas matė, kad daugelis darbo procesų būtų galima žymiai palengvinti ir paspartinti, jei seni mechanizmai būtų patobulinti. Daug laiko audė-

jams atimdavo siūlų trūkinėjimas, jų suradimas ir surišimas. Ir štai, po eilės bandymų, su nedideliu mechanizmo pavyzdžiu rankose Jonas Žindulis įžengė į fabriko direktoriaus kabinetą.
 — Štai čia, — rodydamas naują prietaisą prašneko jis, — aš norėjau pasiūlyti pritaikyti audimo staklėms. Tai daug pagreitintų trūkinėjančių siūlų surišimą ir paspartintų darbą.
 Naujasis pasiūlymas buvo pritaikytas gamyboje. Neužilgo sekė naujas pasiūlymas — pertvarkyti šaudyklų mušimo mechanizmą, kuris padidino darbo našumą 3 procentais. Po jo sekė trečias, ketvirtas ir kt. Neseniai buvo pritaikytas aštuntasis ir t. t. Neseniai racionalizacinis pasiūlymas. Jų pritaikymas leido fabriku sutaupyti per metus valstybinių lėšų 50 tūkstančių rublių.
 — Tai vienas iš geriausių mūsų gamybininkų, — su pasididžiavimu pasakoja racionalizacinių pasiūlymų biuro virši-

nikas inžinierius K. Bliūdžius. — Savo pasiūlymais jis padėjo fabriku žymiai pakelti darbo našumą, padidinti gaminių išleidimą. Nei kiek neblogiau dirba jo žmona vėrpėja — metmenų prisukėja Bronė, aiėjusi į fabriką prieš 8 metus. Dabartiniu metu ji pamalnos užduotis įvykdo 125 ir daugiau procentų.
 Kaip sako liaudis, tėvų polinkiai ir sugebėjimai persiduoda vaikams. Ir tikrai, baigęs vidurinę mokyklą, Jono Žindulio sūnus Gediminas panorė dirbti fabriko. Atėjęs į fabriką, per trumpą laiką jis įgijo audėjo specialybę, o šiuo metu jau dirba pameistrinio mokiniu. Be to, jis toliau mokosi Maskvoje lengvosios pramonės institute neakivaizdiniu būdu.
 Jo pavyzdžiu pasekė ir Aloyzas, kuris į fabriką atėjo pernai metais ir stojo dirbti mokiniu, o vėliau brokuotoju.
 — Žindulių šeima — fabriko pasididžiavimas. — Taip apie juos atsiliepa visas kolektyvas. — Jie nesigali jėgų tam, kad dar geresniais darbo larmėjimais sutiktų visos liaudies didžiausią šventę — Spalio socialistinės revoliucijos keturiasdešimtąsias metines.
 S. Juodelis

Kalvarijos rajono kolūkiuose statomi silosavimo įrenginiai. Nuotraukoje: naujas siloso įrenginys „Taikos“ kolūkyje. M. Ogajaus (ELTA) nuotrauka.

Kultūros įstaigų darbuotojai mokosi

Neseniai rajono LLKS RK sekretorius Puluikis. Kultūrinių įstaigų darbuotojai ir apylinkių Tarybų pirmininkai pasidalino darbo patirtimi, lankėsi „Arto“, „Už taiką“ ir „Šetėkšnos“ kultūrinėse įstaigose.
 B. Kalnietis

E. ULDUKIS

DĒDĒ KOLIA

(Apsakymas)
 (Tęsinys iš Nr. 61 (1597))

7

— Žmonės pabėgo nuo Hitlerio, — pasakė Charitonas Nikitičius. — Taip, kaip ir jūs. Liko tik seniai, kurie panorė mirti savo žemėje.
 Slinko neramios, sunkios dienos. Fašistai nesirodė kaime. Ir tie gyventojai, kurie buvo likę kaime, įsidrąsino. Daržuose pasirodė moterys, gatvėje krykštavo vaikai. Antanuko motina kiauras dienas praleisdavo Charitono darže, ravėdama agurkus ir kopūstus, nors senelis Nikitičius ir draudė jai tai daryti.
 — Kam stengiesi, Onute? Ateis Hitleris ir viską prarys.
 Antanukas bijojo Hitlerio. Jis jau matė, kaip jo bombos ir kulkos negailėjo nei senų, nei moterų, nei mažiųjų vaikų.
 Bet Hitleris nesirodė, ir baimė palaipsniui ėmė nykti. Kartais Antanukui atrodydavo, kad jokio karo ir nebuvo, kad ir net tai, ką jam teko pergyventi karo vieškeluose, tėra tik baisus, slėgiantis sapnas. Greit jis susirado sau vienmečių draugų, ir jie ištisas dienas praleisdavo laukuose ir miškuose.
 Puikūs Zarečjės miškai! Jie apsupo kaimą iš visų pusių, tarsi galiūnų pulkai, ir

8

berniukai, smaguriaudami jo gėrybėmis, buvo tvirtai įsitikinę, kad šie galiūnai neleis jį kaimą Hitlerio, neduos sudrumsti ramaus, taikingo gyvenimo.
 Kažkur už tų miškų vyko karas. Jį primindavo nuolat krupčiojanti nušprogdymų žemė. Dažnai virš kaimo grėsmingai prargzdavo kabliakryžiais pasipuošę lėktuvai, ir tuomet jo gatvės ištuštėdavo, lyg iššluotos, žmonės glaustėsi po medžiais, slėpdavosi namuose, bulvių tarpulysvėse.
 Vakarais j Nikitičiaus trobą užklysdavo ginkluoti žmonės. Jie tylutėliai apie kažką kalbėdavosi su senuku, valgydavo duoną su lašiniiais.
 Iš jų tarpo Antanukas labiausiai įsidėmėjo vieną. Tai buvo dar gan jaunas, gražus ir linksmas vyras. Net ir tuo laiku, kai žmonės nemėgo šypotis, jis prajuokindavo savo pasakojimais ne tik Antanuką, bet ir visuomet rūsų, susikaupusį Nikitičių, ir nuolat tėvelio verkiančią mamą.
 — Dėde, o kodėl niekad neateina mano tėvelis? — paklausė jį vieną kartą įsidrąsinęs Antanukas. — O gal jį jau nušovė Hitleris?
 Dėdė Kolia — taip linksmąjį partizaną vadino net senelis Nikitičius — pasisodino Antanuką ant kelių, paglostė šiuksčiu delnu jo šviesiaplaukę galvutę ir linksmi atsakė:
 — Na, Hitleris dar neišrado tokios kulkos, kuri pakirstų tavo tėvelį.
 Tai šiek tiek nuramino Antanuką. Bet jis vėl paklausė:

9

— O jeigu jis išras tokią kulka?
 — Nesuspės! Kol išras tą kulka, tai mes nušaukiam kailį nudirsim! Aišku?
 Viskas, atrodė, buvo aišku. Tačiau Antanuką jaudino ir kitas klausimas.
 — O jūsų Hitlerio kulkos neima? — pasitelinavo jis susirūpinęs.
 — Manęs? — nustebė dėdė Kolia. — Manęs, broleli, net jo patranka neima. Kietas aš.
 Greit jis išėjo, prižadėjęs Antanukui surasti jo tėvelį.
 O rytojaus dieną j kaimą įsiveržė baudžiamasis esesininkų būrys.
 Zarečjė suliepsnojo iš-ablejų pusių. Fašistai suvarė gyventojus į mokyklos kiemą. Čia pat attempė ir senelį Nikitičių, ir Antanuko mamą. Ir tik Antanukas spėjo pasislėpti kanapėse.
 Virpėdamas visu kūnu, berniukas stebėjo iš savo slėptuvės, kas darosi mokyklos kieme. Moterys ir vaikai verkė. Hitleriai — jų buvo daug, ir visi su kaukuolėmis bei sukryžiuotais kaulais — stumdė juos buožėmis ir kažką šaukė. Paskui jie suvarė žmones į mokyklą, uždarė duris ir gražias, mėlynai dažytas langines.
 Antanukas galvojo, kad dabar jie sės ant motociklų ir išvažiuos. Tuomet jis atidarys mokyklos duris ir išleis žmones. Berniukas jau vaizdavo, kaip pagirs jį už sumanumą senelis Nikitičius...
 (B. d.)

DEGA FESTIVALIO UGNYS

Susitikimai Maskvoje

Nuotraukoje: (iš kairės į dešinę) festivalio dalyviai Gun Borgi (Švedija), Edris Vinsentas (Haiti sala) ir Žeri Benjonas (Švedija) kalbasi Sverdlovo aikštėje.

V. Gaganovo (TASS) nuotr.

CIRKO MENO ŠVENTĖ

Ketvirtą VI pasaulinio jaunimo ir studentų festivalio dieną įvyko cirko meno šventė.

Festivalio cirko kavalados kolona pajūdo iš M. Gorkio varo kultūros parko.

Ant važiuojančių

mašinių artistai rodė įvairių cirko programą. Kolona nusitęsė taip toli, kad atrodo, jog milžiniškas cirkas pasistatė savo palapinę pačiame Maskvos centre.

Cirko kavaladai priklausė daugiau kaip 50 automobilių. Prie automobilių kolonos prisijungė raitelių būrys, grupė artistų ir gyvulių.

„Dinamo“ stadione prie eitynių prisijungė kupranugaris, nešančis didžiulį gėlių krepšį. Žvėrių kolonos pabaigoje žygiavo ir Indijos dramblys Puncis. Jį vedė jauniausieji dresiruotojai Andriūša ir Tonikas—gyvulių tramdytojo Stavoro Karelio vaikai.

Jaunimo sporto žaidynės

Lengvosios atletikos varžybos. Pirmąją vietą šuoliuose į toli įsibėgėjęs tarp moterų užėmė tarybinė sportininkė V. Baramjaj. Jos rezultatas 5 metrai 87 centimetrai.

Nuotraukoje: merginos įteikia gėles varžybų nugalėtojoms. V. Baramjaj centre. L. Doronskio (TASS) nuotr.

Vakaras, skirtas solidarumui su kolonijų jaunimu

Kiekvienoje jaunystės šventėje organizuojamas vakaras, skirtas solidarumui pareikšti su kolonijų jaunimu. Toks vakaras įvyko rugpjūčio 2 d. VI Pasauliniame festivalyje Maskvos „Ostankino“ parke susirinko keletas tūkstančių festivalio delegatų ir jaunųjų maskviečių. Solida-

rumo mitinge kalbėjo atstovai iš šalių, kurios išsivadavo iš kolonializmo prispaudos, iš valstybių, kurios dar turi kolonijų, iš šalių, žengiančių socializmo keliu. Karštą ovaciją sukėlė tribūnoje pasirodęs kolonijų jaunimo atstovas.

Vakaro dalyviai įžiebė „Draugystės laužus“. Vyko žaidynės, šokiai, koncertai.

Dieną ir naktį

Neapėriama VI Pasaulinio jaunimo ir studentų festivalio programa. Kiekvienai dienai numatoma 350—400 įvairių priemonių. Visų jų negalima apžvelgti, neįmanoma visų aprašyti. Festivalio programoje — delegacijų savitarpio susitikimai ir delegacijų susitikimai su maskviečiais, ekskursijos po Maskvą, į gamyklas, į mokyklas, į Pamaskvio kolūkius. Užimtos teatrų ir estradų scenos. Festivalio diena tęsiasi net naktį.

Maskvos jaunieji statybininkai ir potygrafininkai, pramonės banko tarnautojai susitiko su Lenkijos Liaudies Respublikos delegatais. Susitikimas truko iki vėlaus vakaro. Rusai ir lenkai šoko, dainavo. Buvo daug linksmybės ir draugiškų pokalbų. Maskvos projektavimo instituto jaunieji architektai, konstruktoriai, inžinieriai pasikvietė į svečius Amerikos jaunuolius ir merginas, atvykusius į festivalį. Peržengę instituto slenkstį, svečiai pateko į svetimgumo ir draugiško domėjimosi atmosferą.

Tarybinės Armijos teatre įvyko iškilmingas

Tarybų Sąjungos delegacijos koncertas. „Sveikiname draugus“ — vadinasi A. Novikovo daina, kuria pradėjo koncertą jaunieji Sibiro, Ukrainos, Estijos, Uzbekistano atlikėjai. Koncerto programa sujungė visos šalies tautų talentus.

Nemaža įvairių, neįprastų įspūdžių festivalis duos ir teatro meno mėgėjams. Į Maskvą atvyko Prancūzijos, Didžiosios Britanijos, Čekoslovakijos, Urugvajaus, Argentinos ir daugelio kitų šalių artistai-profesionalai ir saviveiklos kolektyvai. Pirmasis festivalyje pasirodė Rumunijos lėlių teatras „Cenderikė“. Satyros programa savo pasirodymus pradėjo studentų teatras „Bim-bom“ (Lenkija).

Centriname Gorkio vardo kultūros ir poilsio parke atidaryta tarptautinė vaizduojamosios ir taikomosios dailės paroda.

„Udarniko“ kinoteatre buvo atidarytas tarptautinis kino festivalis, kurio metu Maskvos ekranuose bus demonstruojami konkursiniai įvairių pasaulio šalių filmai. (TASS-ELTA).

tančių festivalio delegatų ir jaunųjų maskviečių. Solida-

Įmonėse, kultūros rūmuose ir klubuose vyksta skaitlingi įvairių šalių delegacijų susitikimai.

Nuotraukoje: Rumunijos delegacija elektros lempų gamyklos instrumentiniame ceche.

V. Kunovo (TASS) nuotr.

Koncertai

Didžiausiose sostinėse koncertų salose tobevyksta meno konkursai. Apie du tūkstančius jaunų talentų varžosi už teisę būti šių konkursų laureatais.

Po melsvaisiais Sąjungų namų Spalio sa-

lės skliautais įvyko pirmasis smuikininkų konkurso ratas.

Sąjungų namų kolonų saloje savo meną demonstruoja Kinijos jaunimas. Koncertai turi didelį pasisekimą.

Teatruose, kultūros rūmuose ir klubuose vyksta tarptautiniai koncertai, iškilmingos nacionalinės programos, nacionaliniai koncertai, įvairių šalių jaunimo pasirodymai.

Nuotraukoje: Gunejaus šeimyninis šokių kolektyvas (Ceilonas) nacionaliniuose kostiumuose koncerto metu Komunos aikštėje. E. Sulepovo ir P. Lisenkino (TASS) nuotrauka.

Pasodintas Draugystės parkas

Toliau vyksta, visomis spalvomis žėri putki jaunystės šventė. Penktoji Pasaulinio festivalio diena—rugsėjo 1 d.—buvo pažymėta nauju reikšmingu įvykiu—buvo pasodintas Draugystės parkas.

Graziai atrodo būsimąjo parko teritorija, esanti Chimikuose, netoli upių stoties. Dar visiškai neseniai čia buvo dykynė. Nemažai padirbėjo jaunieji maskviečiai tvarkydami šią

vietą, ruošdami ją sodinimui.

Į būsimąjo Draugystės parko vietą Leningrado plentą nuvažiavo dešimtys autobusų su 3 tūkstančiais festivalio dalyvių iš visų pasaulio žemynų. Prie įėjimo į parką, kurtarpėlių, vaizduojančių festivalio emblema, stovi ažuolas, pavadintas „Draugystės medžiu“, svečius sutiko Maskvos moksleiviai—jaunieji gamtininkai. Pionierius Andriūša Jar-

covas raportavo apie tai, kad parko teritorija paruošta sodinti. Sveikinimo žodžiais į jaunimą kreipiasi Tarybinio paruošiamojo komiteto pirmininko pavaduotojas I. M. Tumanovas.

Parke skamba muzika. Delegatų grupės išsivaikšto po plačią teritoriją, kuri užima dešimtys hektarų. Prie kiekvienos duobės jauguli medis ir sodinimo įrankis.

Praėjo nedaug laiko, ir jaunimas pamatė nuostabų vaizdą: parku

nusitęsė alėjos, vėjas ėmė šiuventi jaunus lapus. Ir tartum užsakytas, pasipylė lietus. Drėgmė atgaivino jaunąjo parko žemę. Medžiai prigis! Praeis keletas metų, ir Draugystės parkas taps mėglama jaunimo poilsio vieta.

Pergalės, rekordai

Kasdien vis labiau maskviečiai ir jų svečiai domisi III tarptautinėmis draugiškomis sporto žaidynėmis.

Vyrų šuolių į aukštį varžybų čempionu tapo Tarybų Sąjungos sportininkas Stepanovas, kuris pasiekė naują žaidynių rekordą—2 metrai 13 centimetrų. Bolotnikovas (TSRS) tapo dešimties tūkstančių metrų bėgimo varžybų nugalėtoju. Jo rezultatas—29 minutės 14,6 sekundės.

Finalinėse rutulio stūmimo vyrų varžybose nugalėjo Skobla (Čekoslovakija)—17 metrų 29 centimetrai. Šimto metrų bėgimo žaidynių čempionu vyrų tarpe tapo lenkų sportininkas Foikas. Jo rezultatas—10,5 sekundės. Moterų šimto metrų finaliniame bėgime tarptautinių draugiškų žaidynių čempione tapo Tarybų Sąjungos sportininkė Krepkina. Jos rezultatas—11,9 sekundės. Pirmąją vietą šuolyje į aukštį moterų tarpe užėmė rumunų sportininkė Balas. Jos rezultatas—1 metras 66 centimetrai.

Aukso medalius iškovavo Lietuvos atstovai A. Mikėnas (20 km. ėjimas) ir R. Tamulis (boksas).

Tinklininkai — zonos finale

Praėjusią savaitę Rokiškio rajono tinklinio vyrų rinktinė kovojo dėl teisės patekti į LTSR tinklinio finalą.

Gera sukovojo rajono vyrų tinklinio rinktinė, kuri įveikė Biržų ir Ramygalos rajonų rinktines ir šiais metais antrą kartą tapo Panevėžio zonos nugalėtoja.

A. Žadeikis

Redaktorius A. STAŠYS

Rokiškėlių sanatorijos darbuotojai Blaževičiui Antanui, jo sūnui mirus, gilią užuojautą reiškia sanatorijos ligoniai.